

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
 nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1-50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
 dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrtna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

——— Oglasi po ceniku. ———

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Osmo leto „Našega Glasu“.

Stopili smo v VIII. letnik svojega glasila. Bližamo se dobi, ko nam bo »Naš Glas« potrebnejše orožje kakor nam je bil kdajkoli doslej: stojimo pred dalekosežnimi upravnimi reformami, pred trdovratnim bojem za izplačilo dolgovanj razlik, pred vseobčimi pretresljaji našega pravnega razmerja do službodajalce itd. Ogromno je materijala, ki ga obdelujemo, ki se zanj borimo — vsakdo sam vé najbolje, koliko je še nerešenih vprašanj, ki so vitalnega pomena za državno nameščenstvo. Govoriti moramo! Brez glasila smo kakor mrtvec, ki ga ne sliši nihče in vidi le, kdor hoče. Čakajo nas najtežji časi. Če ne bomo složni, budni in pripravljeni, če ne bomo sami na jasnem, kaj hočemo, pojdejo v Beogradu brez nas in preko nas po poti, ki je ugodna njim, a nam neugodna.

Naša čast nam veleva, da ohranimo svoje edino, nestransko in neodvisno glasilo. Delavci, kmetje, celo dijaki imajo več svojih listov. Pa da bi vsi javni nameščenci vse Slovenije ne imeli toliko samozavesti in discipline v sebi, da si vzdrže vsaj »Naš Glas«?! To bi bil pač dokaz, da smo puhla in nezavedna masa, ki ne zasluži nobenega upoštevanja.

Agitirajte za »Naš Glas« povsod in ob vsaki priliki. Zbirajte naročnike, pobirajte prispevke za naš tiskovni fond in sodelujte kot dopisniki in poročevalci! Naj bi se zbudili zlasti vsi tajniki vseh naših organizacij! Naj bi nam pošiljali vsak mesec vsaj po kratko notico o delovanju svojega društva in »Naš Glas« bo z gradivom založen ter bo vedno resnično zanimiv.

Sporočiti pa moramo vendarle razveseljiv pojav: Število naročnikov se je dvignilo v kratkem za več sto! Naročnina je tako malenkostna, da jo premore z lahkoto pač vsakdo, ki je le količkaj voljan, da se odpove strahotni žrtvi dveh četrtink kislice na vsake tri mesece . . . Oprostite!

Iz nič ni ničesar; iz skupnosti pa lahko ustvarimo list, ki bomo nanj ponosni.

V osmem letu obstoja našega glasila kličemo: Vsi na delo za »Naš Glas«, ki je naš prapor, pod katerim zmagamo ali pademo! . .

Draginjske doklade upokojencev.

»Upokojenec« piše:

Dnevnik »Jutro« je v uvodniku svoje št. 191 l. l. navedel, da sta poslanca gg. dr. Žerjav in dr. Pivko dosegla pravilno uvrstitev upokojencev (penzionerjev) glede draginjskih doklad. To poročilo se najbrž nanaša na uredbo finančnega ministrstva, generalne direkcije državnega računovodstva z dne 28. maja 1925 D. R. br. 59.311, kateri tolmači pravilno čl. 1. sklepa ministrskega sveta D. R. br. 107.201/1924, da pripada upokojencu

draginjska doklada po razredu kraja, v katerem stanuje stalno in ne po razredu kraja, iz katerega je bil upokojen.

Računovodstvo delegacije ministrstva financ v Ljubljani je vsled tega upokojencem, ki so svoj čas služili v krajih II. razreda in bi radi pomanjkanja stanovanj prisiljeni, stanovati izven službenega kraja, odmerilo draginjske doklade po III. razredu. Ti upokojenci niso kot aktivni mogli dobiti stanovanja v službenem kraju, še manj pa sedaj kot upokojenci; živijo pa ravno tako drago, kakor oni v kraju II. razreda. To razmerje je že svoječasni gosp. finančni minister upošteval in z uredbo z dne 10. marca 1922 D. R. br. 34.000 odredil, da se imajo draginjske doklade upokojencem, — ki dokažejo, da so že kot aktivni uslužbenci stanovali zunaj službenega mesta in niso pri upokojitvi to bivališče spremenili, — izplačevati po krajevnem razredu službenega mesta. Ta odredba ima svojo zelo dobro utemeljeno podlago v gospodarskem položaju. Upokojenec, ki mora živeti zunaj, a vendar v bližini mesta, porabi še veliko več čevljev, ker si mora nabavljati vse življenjske potrebščine v mestu, ali sam ali pa mora plačevati osebe, katere mu strežejo. Če si pa te potrebščine nabavi pri najbližjem trgovcu, brahjarju, mesarju itd., dobi slabo robo in jo še mora najmanj po 50 par pri kilogramu dražje plačati. Mogoče ceneje stanovanje je popolnoma paralizirano z navedenimi stroški, oziroma višjimi cenami, tako da pač živita, upokojenec v mestu in njega bližini enako drago; če pa potrebuje zdravnika in zdravila je pa v okolici še veliko dražje. To velja prav posebno za čeli policijski okoliš mest. To, s čim se »Jutro« ponaša, je v veliko več slučajih poslabšanje položaja upokojencev. Uredbo izrablja člankar kot uslugo, kar ni utemeljeno v stvarnem stanju. O tem se gospod člankar lahko prepriča, če si na mapi pogleda in primerja vijugasto, na vseh koncih in krajih z okolico pomešano in zazidano ploskev naših mest (v ožjem pomenu) in okoliških krajev.

Radi bi pa slišali od teh gospodov tudi tolmačenje navedene uredbe o ukinitvi stanarine, katera je bila s predhodno uredbo dovoljena in z novo pritrjeno ukinjena, od računovodstev pa ne več nakazana. Ker sta gospoda poslanca glasovala tudi za stanovanjski zakon, bi oba prosili izjave, kako sta zastopala našo prošnjo in obvezno obljubo pri zvišanju draginjskih doklad. Prosimo tudi, da se zavzamejo naši poslanci za tolmačenje uredbe o draginjskih dokladah tako, da veljaj izraz »mesto« za čeli policijski okoliš in ne samo za mesto v najožjem pomenu. Ker smo jih poslali v Beograd za to, da bodo zastopali naše pravice in koristi in ne samo čuvati »piskerček«, v katerem vre »politična kaša«.

Gospodje! Dali ste upokojencem cele ko-

še obljub in obveznosti! Požurite se storiti svojo dolžnost. Naša zahvala ne bo izostala. In namesto pritajenih upravičenih očitkov, bodete v primernem času deležni našega službenega plačila.

Za okrepitev Glavnega Saveza

Glavni Savez je sklenil na svojih poslednjih sejah v decembru l. l., da pozove v svoj krog vse one organizacije, ki še niso uvidele potrebe za skupnim delom. Da bi se ojačila fronta, zaprošene so bile z nujnim apelom osobito naslednje organizacije: Udruženje sodnikov, profesorjev in udruženje univerzitetnih nameščencev. Vsem tem organizacijam so bili znova predočeni vsi razlogi, ki govore nujno za priključitev in to baš v interesu organizacij samih.

Odgovori še niso prispeli, zato ni mogoče prejudicirati. To pa ne velja za vse; kajti udruženje sodnikov v Beogradu je vendar že odgovorilo. In kako? Da njihovo udruženje ne more pristopiti, nego da deluje nezavisno, »ier su njegovi ciljevi drugi nego ciljevi ostalog činovništva«.

Opozarjamo na krepki odgovor, ki ga je dal Činovniški Glasnik udruženju sodnikov v svoji številki 102 od 1. januarja 1926 pod nadpisom: »Od tragičnog — do komičnog.« Zaradi pomanjkanja prostora odgovora ne moremo citirati.

Glas vpljočega v puščavi.

Kakor posnemamo po zagrebškem stanovskem glasilu, naslovilo je 20. oktobra 1925 udruženje bratskih hrvatskih upokojencev na javnost zopet nov apel, ki se mu v duhu pridružujejo tudi naši slovenski sotrpini. Najvažnejše točke apela so:

Ni samo krivično, ampak je tudi nečloveško in okrutno, kakor se postopa s kronskimi upokojenci.

Evo nepobitnih dokazov:

Ko se je uvedla dinarska veljava, ki jo je padec devalizoval, vzela nam je država tri četrtine skopo odmerjene penzije.

Z novim stanovanjskim zakonom so se povišale najemnine tako zelo, da prekašajo v mnogih primerih vso penzijo.

Večina starejših upokojencev stanarinske doklade sploh ne dobiva. Ustavili so nam te doklade, ki smo imeli do njih pravico tedaj, ko so bila stanovanja cenejša. O poviških, ki so jih deležni le redki, ni vredno govoriti, ker so premalenkostni. (Odlok ministrskega sveta Rbr. 107.201 z dne 8. okt. 1924.)

Po čl. 4 pravkar omenjenega odloka imajo vsi upokojeni generali bivše srbske in črnogorske vojske, če so služili tudi samo dvajset let, pravico do mesečnih 3000 Din na drag. dokladi, ne glede na višino penzije in

na kraj stalnega prebivanja. Ostali (prečanski) generali, tudi oni v činu vojvode z 40 in več službenimi leti, pa dobivajo po čl. 5. je dva polovico te doklade. Ti in oni so nekoč služili pod dinastijo Obrenovičev in Habsburgovcev, kakor je pač nanese usoda; sedaj so pa vsi ujedinjeni v eni državi. Kako se strinja ta nepojmljiva pristranost z načeli ravnopravnosti?

Tudi novi invalidski zakon je pristranski in v škodo prečanskim invalidom. Čuli smo celo, da so dobivali srbski in črnogorski častniki invalidi specialna doplačila anticipando že ob načrtu zakona, kakor polkovniki invalidi po 2000 Din mesečno. To je že samo po sebi več, kakor znašajo vsi skupni prejemki njihovih prečanskih drugov! Ti poslednji so dobivali sicer tudi doplatke, nekateri po 16, drugi pa samo po 8, reci: osem dinarjev na mesec, ali 25 par na dan! Dvomimo, če bi jih smeli ponuditi prosjaku.

Sedaj računajte še z razliko med kronsko in dinarsko penzijo, pa ugledate nazorno sliko takozvane enakopravnosti v tej državi.

Zagreb, najdražje mesto v državi, je še vedno v II. draginjskem razredu. Isto je z drugimi našimi mesti.

Dogaja se, da morajo vdove in sirote čakati tudi po dve leti na pičlo pokojnino.

Presodite tudi to-le nečuvno čudo: Po novem uradniškem zakonu dobiva uradni sluga dvakrat večjo plačo, kot njegov bivši predstojnik s kronsko penzijo. Kako je šele s penzionisti nižjih skupin?!

Vlada je nameravala ob predložitvi novega uradniškega zakona regulirati pokojnine tudi starim penzionistom. Vsled grdih strankarskih mahinacij je zalezal ta vladni načrt v zakonodajnem odboru; mi pa smo ondi, kjer smo že bili. Neki član odbora je o tej zadevi spisal podrobno poročilo z naslovom: »Zločin na umirovljenicima.« Potemtakem zamore obsoditi na smrt od gladu nekoliko brezdušnih članov zakonodajnega odbora po mili volji toliko nedolžnih in zaslužnih državnih uradnikov!

Zastonj kličemo že leta in leta vse merodajne činitelje. V svojih predstavkah navedli smo že mnogobrojne tragične posledice brezsrčnega postopanja s staro-upokojenci. Pred dvema leti smo pokrenili s pritožbo k Državnemu svetu, toda še do danes nismo dobili odgovora. Obrnili smo se s pritožbo na Ligo narodov, odkoder so nam sporočili, da nam žalibože ne morejo pomagati, ker ta zakon ne spada v njihovo sfero.

Kaj naj učinimo, ako nas vlada ostavlja v tem obupnem položaju?

Da se izognemo klicu po pomoči iz inozemstva, apeliramo še enkrat na človečansko zavest vseh merodajnih činiteljev naše države; prosimo jih, da popravijo kronskim penzionistom vse prizadejane grozne krivice, to pa že tekem prihodnje proračunske razprave. Običajna tolažila, da uvidevajo krivice, da se bo prožila pomoč itd., ne morejo nasititi gladnih in obleči nagih.

Najskrajnejši čas je že, da se uredi to pereče vprašanje; urgenc, potov, prošelj, vlog, predstavk je bilo že več kot dovolj.

Ali naj je tudi ta apel samo kot »glas vpijočega v puščavi«?

Važno tudi za najemnike.

V »Mojem domu« št. 1. od letos piše dr. J. R-i sledeča pojasnila

1. Od kedaj gre hišnemu lastniku najemnina po novem stanov. zakonu? Višje stanovanjsko sodišče za Slovenijo v Zagrebu priznava pri zaščitenih najemnikih hišnemu lastniku novo najemnino po stan. zakonu z dne 15. maja 1925 t. j. šestkratni (12 ali 9 kratni) znesek v dinarjih tiste čiste najemnine, ki se je plačevala za stanovanje meseca julija 1914, le takrat, če se ni hišni lastnik izrečno drugače domenil z najemnikom. Ako je hišni

lastnik sprejel potem, ko je stopil novi stan. zakon v veljavo, staro najemnino brez vsakih pridržkov, smatra višje stan. sodišče, da je hišni lastnik molče odobril staro najemnino za dotični zapadli obrok in mu za to ne gre nova najemnina od 15. maja 1925. Če pa je hišni lastnik vzel od najemnika 1. maja t. l. staro najemnino le samo na račun, priznava višje stan. sodišče novo najemnino že od 15. maja t. l. dalje. Tudi če se obrne hišni lastnik n. pr. šele decembra 1925 s tožbo za zvišanje najemnine na stan. sodišče, pa je jemal od maja t. l. dalje najemnino le na račun, priznava višje stan. sodišče novo najemnino od 15. maja 1925 dalje. Ako pa je hišni lastnik molče odobril najemnino s tem, da ni zahteval od najemnika nove najemnine in je staro molče prejel, potem se prizna hišnemu lastniku nova najemnina šele od prihodnjega plačilnega roka, torej od prihodnjega kvartala ali prihodnjega meseca (kakor se pač najemnina plačuje).

2. Kakšno najemnino določi višje stan. sodišče. Višje stanovanjsko sodišče določi vedno le čisto najemnino, t. j. najemnino brez doklad (gostaščine, vodarine, prispevka za razsvetljavo dimnika, praznenje greznice itd.) Tozadevno je praksa višjega stanov. sodišča stalna. Če je opravičena je drugo vprašanje, toda dokler ne bo novih zakonitih predpisov, se tu praksa ne bo izpremenila. O višini doklad ima sedaj določati redno sodišče ob enem, ko se vtožuje pri rednem sodišču plačilo po stanovanjskem sodišču določene čiste najemnine.

3. Kedaj se smatra odpovedni razlog radi žalitve hišnega lastnika ali njegovih odraslih domačinov za podan? Stanovanjski zakon navaja v členu 10, točka f) kot odpovedni razlog, če najemniki ali njegovi odrasli domačini razžalijo čast in poškodujejo telo lastniku ali njegovim domačinom. Ne omenja pa ničesar, kedaj (t. j. v katerem času) naj bi bile žalitve ali poškodbe prizadejane. Po našem mnenju je vpoštevati vse take slučaje, ki so se pripetili po nastopu novega stanovanjskega zakona t. j. po 15. maju 1925, ako jih ni lastnik najemniku izrečno odpustil. Kajti žalitve in poškodbe je novi stanov. zakon uveljavil kot odpovedni razlog, prejšnji stan. zakon pa ne. Nekatera stan. sodišča I. stopnje pa stoje na stališču, da je vpoštevati le take žalitve in telesne poškodbe, ki so bile prizadejane 6 tednov pred vložitvijo tožbe pri stan. sodišču. Višje stanovanjsko sodišče sicer ne stoji izrečno na tem stališču ter smatra tozadevni odpovedni razlog za podan, če so tudi žalitve in poškodbe starejše kot 6 tednov, če je razmerje med lastnikom in najemnikom iz teh razlogov še vedno nevzdržno, vendar pa se ozira, če le mogoče na mnenje I. instance, češ da se ta o dejanskem položaju lažje prepriča. Za to je previdno, da lastnik najemniku kmalu po žalitvah ali telesni poškodbi odpove in ne čaka, da preteko celi meseci, ker bi se sicer utegnili pripetiti, da bi bila odpoved zavržena. Če je torej najemnik ali njegovi odrasli domačini (žalitve otrok se ne vpoštevajo) poškodoval ali razžalil gospodarja ali njegove domačine in mu gospodar ne misli odpustiti ter se ga hoče iznebiti, naj torej vloži vsaj v par tednih tožbo za odpoved ter seveda navede že v tožbi priče, ki jih mora seveda sam pripeljati tudi k razpravi, ker stan. sodišče prič sploh ne vabi samo.

Mišljenja stalne komisije za izvršitev in uporabo uradniškega zakona.

(Konec.)

4.) Narodni poslanci - uradniki morajo se prevesti in razvrstiti, ker so obdržali svojstvo državnih uslužbencev. Za čas mandata jim gredo prejemki po čl. 126 zakona o ur. itd.

5.) Uslužbenec ki je prostovoljno ostavil državno službo, nima nobenih pravic do države. Oseba, ki je ostavila službo brez predhodne odobritve, ne more pozneje zopet v državno službo.

6.) K čl. 243 zak.: Vsak državni uslužbenec, ki je bil po čl. 243 odpuščen iz državne službe, a je bil v teku dveh do treh mesecev zopet sprejet v kakršnemkoli si že svojstvu, tudi kot dnevničar, vrniti mora vse prejemke (odpravnino), ki jo je prejel na podstavi čl. 243 cit. zakona.

8.) Čl. 137 zakona se ne more vporabljati za upokojence, pač pa veljajo ta določila samo za aktivne državne uslužbence, ki so bili v službi za časa vojne. »Ali komisija smatra za potrebno, da naglasi, da treba izuzeti slučaja, kad se stapanje pensionera u vojsku ne može smatrati kao izvršenje opšte vojne obveze već kao njihovo reaktiviranje, u kom slučaju takav službenik ima vsa prava aktivnog državnog službenika u vojsci«, ali: leta, prebita v vojni se mu računajo za penzijo v onem obsegu kot aktivnim.

9.) Kontraktualni uslužbenec po čl 130 nimajo pravice do kakršnihkoli doklad. Glede popotnin za službena potovanja skleniti je treba pogodbo glede izmere odškodnine po tej ali oni kategoriji.

10.) K čl. 230 zak.: »Komisija nalazi, da je resorna komisija ministarstva prosvete načelno pogrešila, ako nije primenila čl. 230 z. na licu, koja, ispunjujuća uslove tega člana, treba da udju u I. kategoriju, pošto se nalaze u položajima te kategorije. Ali komisija smatra za potrebno, da naročito skrene pažnju na to da se, s obzirom na okolnost što su i u II. kategoriji min. prosvete predviđeni položaji koji imaju iste nazive kao i položaji na kojima se nalaze lica o kojima se ovde govori, mora najpre utvrditi: da li je min. prosvete te položaje u II. kategoriji predvidelo samo zato, da ima kuda da prevede lica koja nemaju kvalifikacije I. kategorije, a ni uslova iz čl. 230 zak., ili jih je predvidelo št. jih, po njihovom karakteru, u opšte hoće da ima i u II. kategoriji, i, napokon, u ovom poslednjem slučaju, da li su položaji lica o kojima se ovde govori položaji koji, po strogi oceni njihovog karaktera, ulaze u I. ili su takvi koji ulaze u II. kategoriju. Ako ulaze u II. kategoriju, a ministarstvo prosvete, prema svojoj organizaciji, želi da takvih položaja i u buduće ima u njoj, onda se, bez sumnje, na ta lica ne može primeniti čl. 230 zak., i ako bi inače imali uslova zato; u protivnom pak, mora se primeniti, u koliko zato ima uslova.«

11.) K čl. 43 zak.: Ženi, državni uslužbenki, poročeni z mužem, ki ni v državni službi, gre stanarina samo v tem primeru, če dokaže, da je njen muž popolnoma nesposoben za delo.

12.) Samci — državni uslužbenec, ki žive skupno z roditelji (svojimi) in morajo zanje skrbeti, imajo pravico do polne stanarine. Starši tudi ne sme imeti nobenih dohodkov.

13.) Miloščine. Osebam, ki so že uživale miloščino po odločbi ministrskega sveta, ki pa je »prestala važiti od 1. septembra 1923«, se zamore podaljšati prejetje miloščine po II. odst. čl. 125 zk. o uradn. O pravici odloča finančni minister.

14.) O napredovanju začasnih uslužbencev po čl. 14, kadar poteče rok treh let. »Na pitanje, da li uslužbenec, koji so navršili tri godine službe moraju čekati dok se propiše pravilnik za polaganje drž. stručnog ispita, kako bi, položivši ispit, mogli avanzovati, ili će se po samom zakonu prevesti u višu grupu; a ako moraju čekati, mogu li, međjutim, napredovati u višji stepen osnovne plate, komisija je mišljenja, da ovo pitanje treba rasmotrivati sa dve strani: S jedne strani u pogledu pomicanja sa najnižeg plate u prvi viši, a s druge strane u pogledu prelaza iz pripravne grupe položajne plate u najbližu višu.

Za pomikanje sa najbližeg stepena osnovne plate uslov je, da službenik postane stalan (stav 2 čl. 47 zak.) prema čemu je u datom slučaju od presudne važnosti ocena komisije za ocenjivanje drž. službenika (prema čl. 18, 19 i 20 zak.) — a za prelaz iz pripravne grupe polož. plata u višu uslov je, prema čl. 54 zak., državni stručni ispit. Vsak drugi način napredovanja je izključen. Obvezno pa ni napredovanje iz grupe v grupu, če tudi je napravljen izpit, »a što se tiče automatskog podizanja sa stepena na stepen osnovne plate, imaće ocena komisije za ocenjivanje, u slučaju povoljnog uspeha, retroaktivno dejstvo od dana, kad je kandidat ispunio uslov za taj prelaz.«

★

VI. serijo smo že objavili v št. 26 in 28 »Našega Glasa« od lani. —č.

IV. redni občni zbor

»Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštnih nameščencev v Ljubljani

bo dne 21. februarj 1926 ob pol 9. uri dopoldne v kurzi dvorani poštne direkcije v Ljubljani, Sv. Jakoba trg št. 2, II. nadstr. Če bi občni zbor ob tej uri ne bil sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje, to je ob pol 10. uri, občni zbor, ki bo sklepčen ne glede na število prisotnih članov.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora. 2. Poročilo preglednikov. 3. Volitev odbora in preglednikov. 4. Določitev višine obsmrtnih podpor. 5. Določitev višine članskih pristojbin. 6. Predlogi odbora in članov. 7. Slučajnosti.

Samostojni predlogi članov se morajo najkasneje osem dni pred občnim zborom prijaviti odboru, kajti drugače se na občnem zboru nikakor ne bodo obravnavali.

Predlogi za občni zbor »Dobrote«.

Odbor »Dobrote« namerava staviti na občnem zboru dne 21. februarja t. l. med drugim naslednje predloge:

1. Podpore.

»Dobrota« plačuje od 21. februarja t. l. dalje obsmrtno podporo v tej-le višini:

a) za člane, ki niso še eno leto v društvu: za odrasle po 1000 Din, za otroke po 500 Din;
b) za člane, ki so že vsaj eno leto v društvu: za odrasle po 2500 Din, za otroke 1250 Din;

c) za člane, ki so bili že pred 1. januarjem 1923 v društvu: za odrasle po 3000 Din, za otroke po 1500 Din.

2. Članske pristojbine.

a) Pristopnina.

Pristopnina znaša: za otroke v starosti od 2 do 21 let	10 Din
za odrasle v starosti: do 25 let	20 Din
nad 25 let do 30 let	30 »
» 30 let do 35 let	40 »
» 35 let do 40 let	50 »
» 40 do 45 let	60 »
» 45 let do 46 let	110 »
» 46 let do 47 let	120 »
» 47 let do 48 let	130 »
» 48 let do 49 let	140 »
» 49 let do 50 let	150 »
» 50 let do 51 let	160 »
» 51 let do 52 let	170 »
» 52 let do 53 let	180 »
» 53 let do 54 let	190 »
» 54 let do 55 let	200 »

b) Obsmrtni prispevek.

Obsmrtni prispevek znaša za odrasle člane po 4 Din na mesec, za otroke pa po 2 Din na mesec. Če bi se med letom za izplačilo obsmrtnih podpor izjemoma porabilo več, kakor bodo znašali dohodki iz obsmrtnih prispevkov vsega leta, ima odbor pravico, na-

knadno pobrati od članov še tolik prispevek, da se krije primanjkljaj.

3. Omejitev starosti.

Na novo se sprejemajo v društvo le osebe, ki niso še prekoračile 45. leta starosti. Izjemoma se sprejemajo starejše, a ne nad 55 let stare osebe, a to le tedaj, če jim dosedaj nikakor ni bila dana možnost, da bi pristopile v društvo.

4. Pričetek članstva.

Kdor se prijavi za vstop, postane član z dnem, ko ga odbor sprejme, toda z veljavo za nazaj od dne, ko se je prijavil. Pravico do obsmrtnih podpor pa pridobi šele tedaj, ko je plačal pristopnino ali pa se mu je ta pristojbina pri računovodstvu predpisala v plačilo.

Mesečni prispevek se od novega člana začne pobirati s 1. dnem onega meseca, ko se je prijavil, če je pristopil do 15., sicer pa s 1. dnem naslednjega meseca. — Mesečni prispevek se mora plačevati vnaprej.

5. Kako se porabljajo dohodki in imovina.

Ustanovi se rezervni zaklad, ki ga odbor ne sme porabljati brez privolitve občnega zbora. Vse pristojbine, ki se ne povrnejo članom, gredo v rezervni zaklad. Iz mesečnih prispevkov tekočega leta se krijejo obsmrtno podpore tekočega leta in upravni stroški. Preostanek iz mesečnih prispevkov se konec leta predkaže rezervnemu zakladu. Eventualni primanjkljaj se krije iz dodatnih obsmrtnih prispevkov, ki jih predpiše odbor. (Glej t. 2 b.)

Člani, ki imajo kake protipredloge ali dodatne ali samostojne predloge, naj jih prijavijo vsaj osem dni pred občnim zborom odboru.

Nabiralne pole, kje ste?

Vestnik.

Društvo upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani naznanja vsled ponavljajočih se pismenih in ustnih prošenj za pojasnila, da ni identično z društvom državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo s sedežem v Celju, ki se je šele pred kratkim ustanovilo oziroma je pod tem naslovom stopilo na mesto I. splošnega društva jugoslovenskih upokojencev. Predsednik društva upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani je računski ravnatelj v p. Anton Svetek. Pristop k društvu imajo državni upokojenci, upokojenke, vdove in sirote, ki prebivajo v območju Slovenije. Kdor hoče pristopiti, naj to po dopisnici javi odboru v roke imenovanega predsednika, Ljubljana, Tavčarjeva ulica 12, II., nakar se mu pošljejo društvena pravila in položnica ček. računa šte. 12.131. Društvo je že mnogo let včlanjeno pri Osrednji Zvezi javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo, se vztrajno bori za koristi državnih upokojencev, upokojenk, vdov in sirot. Zatorej pričakuje, da ojačijo vrsto njegovih članov vsi še neorganizirani državni penzioneri in penzionerke. — V Ljubljani, dne 6. februarja 1926. Za društveni odbor Anton Svetek, tč. predsednik.

»ČINOVNIK« IN LJUDSTVO.

Tragična usoda slovenskoga »naprednjaštva« je v njegovi reakcionarnosti. Pred vojno se je borilo proti splošni in enaki volilni pravici, proti zadržarstvu itd., po vojni pa je postalo plen še žalostnejšega pojavnosti: C. kr. avstrijskega Jugoslovanstva. Ves takozvani »Wiener Wald« — tako na kratko ljudje imenujejo »naše« visoko »slovensko« uradništvo iz časov Avstrije — se je preselil v Jugoslavijo in zasedel vse količkaj vredne upravne stoličke. Glavna stvar je še vedno »pohvalni dekret« in medajla — kakor nekdanj v Avstriji! Kaj ljudstvo, kaj poslanec, kaj kmet zanikani! Samo, da nas vidi »merodajni« gospodje v Beogradu, kako delamo za »državo«. Klerikalci kot pristni habsburgovci in reakcionarji pa so »v imenu slovenskega naroda« vse to

podpirali in podprli ter se znašli s samostojnimi demokrati v bratskem »jugoslovenskem« objemu. Naredili so skupaj poseben »činovniški zakon«, da so nastalo stanje še pravno upravičilo. In od tedaj se ne sliši nič drugega kot o uradniških »kategorijah« in »stopinjah«, ki smo jih že do grla siti. Kakor bi ljudstvo ne imelo nobenih drugih potreb in zahtev, kot pečati se samo s tem. Nastal je položaj, kakor je bil nekdanj v carski Rusiji. Tam o kmetu in delavcu ni nihče več govoril, temveč samo o gubernatorjih, svetnikih in činovnikih. Zato mora sedanj »činovniški zakon« pasti, če se hočemo rešiti brezmišelnega, dragega in sekantnega birokratizma!

V Sloveniji je finančni odbor črtal kakšnih 20 davčnih eksekutorjev in nekaj financarjev. To so vpili demokrati in klerikalci v bratski slogi rad »krivicami«. Mi pa pravimo: Premalo je črtal. Danes je pri nas žal tako, da imamo skoro polovico uradnikov, ki ljudstvo samo (sekirajo in malo delajo. Tudi učiteljstva imamo več kot preveč. Čim več ga je, manj naša mladina zna. Velikih birokratov pa bi tudi brez vsake škode lahko kam oddali nekaj centov.

Tako piše »Kmetški List« št. 4 z dne 27. januarja 1926.

Sestanek državnih pisarniških uradnikov v Mariboru.

V nedeljo dne 24. januarja t. l. se je vršil v Mariboru v dvorani restavracije »Kosovo« sestanek državnih pisarniških uradnikov politično-upravne stroke, na katerem sta poročala tovariš predsednik in en odbornik iz Ljubljane o društvenem delovanju v zadnji poslovni dobi.

Sklicatelj sestanka tov. Zorko, ravnatelj pomožnega urada pri velikem županu mariborske oblasti, je iskreno pozdravil številne tovariše, zlasti one, ki so prihiteli iz Celja, Ptujja in Prevalj in oba tovariša iz Ljubljane in je bil nato izvoljen predsednikom sestanka, zapisnikarjem pa tovariš srezki tajnik Zajc.

Prvi je povzel besedo tov. srezki tajnik Rus, predsednik društva, ki je orisal podrobno in pregledno društveno delovanje v zadnji poslovni dobi. Iz poročila so se vsi navzoči prepričali, da je odbor intenzivno in pazljivo zasledoval vse faze uradniškega pokreta v zvezi z novo službeno pragmatiko ter da ni opustil nobene prilike, da ne bi s spomenicami ali osebnimi intervencijami interesov pisarniških uradnikov. Tudi je bil odbor vedno v tesnem stiku z Osrednjo zvezo državnih nameščencev v Ljubljani, pri kateri je vselej našel razumevanje za naše upravičene težnje.

Drugi je poročal tov. oficijal Beguš iz Ljubljane, ki je kot delegat društva pri Osrednji zvezi apeliral na disciplino in zmisel za organizacijo. Baš pri njegovih podrobnih izvajanjih smo se lahko prepričali, kako potrebna je organizacija nas vseh brez izjeme, da dosežemo boljše stanovske pogoje in da preprečimo potom naših stanovskih organizacij vse nakane merodajnih faktorjev, ki stremijo za tem, da se nam poslabšajo zokomitim potom pridobljene pravice.

Tovariš Zorko se je obema govornikoma za izčrpna poročila iskreno zahvalil ter predlagal, naj se občnega zbora v Ljubljani, ki se vrši dne 7. februarja t. l., udeleže trije delegati, nakar so bili enoglasno določeni tov. Zorko in Obradovač iz Maribora ter Fišer iz Ptujja.

Dobro uspeli sestanek je ob 12. uri končal ter zapustil vsom udeležencem najboljši vtis.

22.400 Din dnevno znašajo stroški za komisijo, ki je šla urejevati naše vojne dolge v Ameriko in na Francosko, — tako pišejo novine.

Ljubljanska železniška direkcija ukinjena?

»Jugoslov. Železnica« piše v št. 21 med drugimi tudi, da se raznašajo vesti, po katerih se ljubljanska direkcija z novim proračunskim letom, to je s 1. aprilom, ukine in se proge dodelijo zagrebški direkciji, v Ljubljani pa da ostane samo nekaj inspektorat. Članar nadaljuje: Opetovano smo poudarili, da moramo imeti po našem mnenju eno upravno vrhovno mesto in 5 do 6 železniških direktij s pravilno odmerjenim delokrogom in odgovornostjo. Naš dosedanji boj je bil dosledno naperjen proti brezmišelnemu centralizmu in birokratizmu. Naš boj je bil dosledno naperjen proti partizansko političnim eksperimentom in najhuje smo ravno mi obsodili brezglavo ukinjenje prvega ravnateljstva državnih železnic v Ljubljani. Partizanska gospoda je takrat zadostila svojim ambicijam in osebnemu častihlepu. Tudi smo ponovno poudarili, da naša novo ustanovljena oblastna direkcija ni ne ptič ne miš, temveč predstavlja še vedno nekaj upravnih integralnih kon-

glomerat. Ni naša krivda, če smo prisiljeni rabiti tako ostre besede. Povedali smo že nešteto krat, da je potrebno za upravo oblastne direkcije gotovih etičnih, socialnih in upravnih elementov. O teh pri naši ljubljanski direkciji do danes bore malo opazamo. Ne samo, da v jezikovnem oziru ljubljanska direkcija dosledno in trdovratno vztraja na izvajanju in ustvarjanju novega jezika, ki ga ne more sprejeti Slovenec, ne Hrvat, ne Srb, še manj pa pravi jugoslovanski, ali če hočete »jugoslovensko« orienriran človek, ona direktno dela proti. Celo v direkciji Subotica so se obdrževali izpiti iz državnega jezika, v Mariboru ne, kar je dokaz, da v meddržavnem oziru direkcija Ljubljana izkazuje velik minus.

Krajevna organizacija državnih nameščencev in upokojencev v Kamniku vabi na redni občni zbor, ki se vrši dne 10. februarja 1926 ob 8. uri zvečer v prostorih ljudske šole v Kamniku. Dnevni red običajen. Odbor.

Iz Radovljice.

Leta 1923. se je ustanovilo v Radovljici »Udruženje državnih nameščencev in upokojencev«, pred vsem z namenom, poživiti složno delovanje v proslah gospodarskih koristi. Živimo v okraju, kjer državni nameščenec najbolj občuti življenjsko dragost.

Društvo je bilo začelo živahno delovati, pristop članov je bil razveseljiv, da je bilo pričakovati, da bo polagoma združeno vse uradništvo v močno falango, na katero naslanjajoč se bi zamoglo društveno vodstvo krepko potegovati za koristi svojega članstva.

Ker pa udruženje s svojimi prvimi peticijami pri tedaj vladajočih razmerah ni doseglo takoj uspehov in ker so posamezniki menili, da bodo s svojimi separatističnimi vlogami več dosegli in so s tem begali članstvo, drugi pa so bili mnenja, da zadostuje, da so člani strokovnih organizacij, ki so članice O. Z., je zavladalo v komaj dobro oživitvorjeni krajevni organizaciji mrtvilo, na katerem trpe danes več ali manj vse uradniške organizacije. — Najprvo so odgovedale vnanje sekcije društva; vodstvo ni moglo dobiti oseb, ki bi se bile nekoliko žrtvovale za društvo, pobirale članarino in se udeleževale odborovih sej. To je bil vzrok da je bil meseca februarja

1925 sklicani občni zbor tako slabo obiskan, da ni bilo mogoče voliti širšega odbora, ker zunanje članstvo sploh ni bilo zastopano. Izvolil se je bil pač še ožji odbor z novim predsednikom, ki pa je čez nekaj dni izvolitev odklonil. Od tedaj društvo spi.

Podpisana vabiva vse bivše člane, ki so za leto 1924. vplačali članarino, da se udeležijo občnega zbora, ki se vrši v nedeljo, dne 21. februarja 1926 ob 11. v gostilniških prostorih restavracije Kunstel v Radovljici z naslednjim vzporedom:

1. Razgovor o eventualni oživitvi društva.
2. Razpust (likvidacija) društva.

Jos. Turk, bivši preds. Lovro Novak, bivši tajnik.

Ali je mogoče?! Jugosl. železničar piše v št. 1 od letos: Med svetovno vojno je poskušala bivša Avstrija uveljaviti vernost svojih podaničkov — Slovencev — železničarjev tudi na ta način, da jih je za njihovo zvestobo nagradila s prislilnim podpisovanjem vojnega posojila. Bila nam je mačeha in se temu ne čudimo, dasiravno smo prepričani, da je marsikateri železničar-Slovenec s kletvijo na ustih in z grenkobo v srcu pristal na žrtve, ki mu je še vse tesneje uklepala slovansko dušo v germanske okeve. — Čudimo pa se, da se še pod današnjo upravo — po sedmih letih osvobojenja — odtegujejo prizadetim tovarišem odtegljaji za ta podpisana avstrijska vojna posojila za račun »Spar und Darlehensverein Wien« (SPD Wien). Tako ima samo obratni urad Jesenice 17 uslužbencev raznih kategorij, ki smejo uživati srečo, da še danes lahko plačujejo prispevke za povzročitelje svetovnega klanja, ki ga je inscenirala ravno pangermanska nadutost. — Čudimo se, da je sploh kaj takega mogoče in da se ni našel na upravnem mestu mož, ki bi kratkomalo uknil te sramotne odtegljaje.

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH preservat, fixat in druge potrebščine.

Originalne barve in matrice za Gestetner Cyklostil.

LUD. BARAGA,

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6. I.

Čevlje na obroke

najboljših vrst, daje najceneje drž. uslužbencem in upokojencem »VOLKA«, Ljubljana, Krekov trg 10.

**VIAN KASTER
CACAO**

Je vendar najboljši!

Neprekosljivi so le

EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke.)

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnoveše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič
LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.
Telefon int. 438.

Velika zaloga

fotografičnih aparatov in potrebščin.

Drogerija

Anton Kanc sinova, Ljubljana,
Židovska ulica 1.

Krojaštvo **Fran Igljč** Krojaštvo
Ljubljana, Kolodvorska ul. št. 28.

delovanje oblek za gospode, otroke in uniforme.
Za dame po najnovešem modernem kroju.
Lastna zaloga modnega blaga.
— Uradnikom znaten popust. —

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Razširjajte »NAŠ GLAS«

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov
priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

Priporoča se

I. Korenčan

trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.

Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavic itd.
Cene nizke — postrežba točna.

Ljubljana, Mestni trg 20.

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporoča potrebščine za šivile, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sukanec, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata se pri nabavi jesenskega in zimskega blaga. Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Pri J. Trpinu

v Mariboru na
Glavnem trgu št. 17

se najlažje kupi perilo, obleke, dežnike itd. ker je res prav poceni.

Najboljši šivalni stroji in kolesa edino te

Josipa Petelinca
znamka

Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Veletna garancija
Delavnica za popravila.

Na veliko

Telefon 913

Na malo

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.